

[Henrik Toft]

nes og amtskommunernes økonomiske forhold. Det siges også, at sygehusudgifterne i 1988 forudsættes at udgøre 143 mio. kr. mindre end i 1987. Det passer ikke, og det fremgik også af sundhedsministerens tale tidligere her i dag.

Der vil efter budgetterne i 1988 blive brugt 128 mio. kr. mere end i år, og det svarer til en stigning på 1,4 pct. Et det nedskæring? Det er det i hvert fald ikke efter min opfattelse.

Når så det er sagt, vil jeg da godt understrege det, som fru Elsebeth Kock-Petersen gav udtryk for under den tidligere debat her i dag, nemlig at vi ikke deler den opfattelse, at hvis vi bare pøser nogle flere penge i sundheds- og hospitalsområdet, kan vi køre videre efter de retningslinjer, der har været gældende, siden Ruder Konge var knægt. Jeg forstår, at den opfattelse deles af SF's ordfører, fru Birgitte Husmark.

Venstre har den opfattelse, at anvendelsen af de penge, der bruges på sundhedsområdet, til stadighed skal vurderes. Der er nemlig meget at hente i en ændret anvendelse af pengene, f.eks. i en forebyggende indsats og i en forøgelse af indsatsen gennem en prioritering af de steder, hvor vi får både den bedste og den billigste virkning af de penge, som bruges. Derfor kan Venstre ikke støtte Socialdemokratiets beslutningsforslag.

#### Dagmar Mørk Jensen (RV):

»Forslag til folketingsbeslutning om stop for uønskede nedskæringer og udskydelser i 1988 på sygehusområdet« – det lyder jo godt. Vi synes alle sammen, at de nedskæringer, man taler om er uønskede. Men hvad er baggrunden for dem.

Som bekendt blev budgetterne på dette område lagt af amterne, dels på grundlag af aftalen i maj 1986, der rummede 500 mio. kr. ekstra pr. år i to år på sygehusområdet, dels på grundlag af genforhandlingerne i maj 1987 af amternes økonomi. Disse burde ikke betinge nedskæringer i driftsbudgetterne for 1988.

Det udvalg bestående af repræsentanter for Indenrigsministeriet og amterne, der nu arbejder, og som gerne skulle belyse vanskelighederne og mulighederne, bliver ifølge det, der er os bekendt, færdig i indeværende år, og før det er færdig og vi har set resultatet, kan Det Radikale Venstre ikke se noget grundlag for

en ændret indstilling til problemet. Om det bliver tilfældet efter udvalgsarbejdets afslutning, vil det naturligvis være umuligt at tage stilling til nu.

Hr. Torben Lund sagde ganske korrekt, at der er sket en realvækst fra 1986 til 1987, men at problemet opstår, fordi behov og muligheder er vokset endnu mere. Det er ganske korrekt, men det er lige så korrekt, at penge alene ikke klarer sagen. Pengene skal bruges rigtigt, og det var netop derfor, vi under behandlingen af sidste sag havde ønsket at få sat dato på dels en plan for nedbringelse af ventelisterne, dels en prioritering af det forebyggende arbejde, for efter vor opfattelse er det en absolut forudsætning for, at vi kan få et sundhedsvæsen, som vi alle sammen kan være tjent med.

Efter vor opfattelse må målet fortsat være en decentral ledelse af vort sundhedsvæsen, men det forudsætter, at indgåede aftaler bliver overholdt. Det er de ikke blevet i denne forbindelse, og vi mener, der er behov for en saglig bedømmelse af, om amterne har haft rimelig grund til ikke at overholde aftalerne.

Indenrigsministeren nævnte, at forudsætningen for reduktionen af bloktilskuddene var, at skattegrundlaget var steget; det er jeg da enig med ham i, og det skulle ikke umiddelbart betinge nedskæringer. Men det er jo heller ikke det, der er tale om. Der er tale om, at vi ikke har plads nok til udvidelser.

Vi er også bekendt med, at en anden anstødssten har været, at amterne ikke havde erklæret sig indforstået med deponeringerne, men så må det måske være tilladt at minde om, at dem bliver der heller ikke tale om efter genbehandlingen i maj 1987.

Vi kan altså ikke anbefale forslaget.

#### Birgith Mogensen (CD):

Jeg synes, det er for billigt, at Socialdemokratiet kører videre med sine usandfærdige valgkampmetoder og -argumenter. Det er jo usandt, at den borgerlige regering har forsøgt eller forsøger at indføre forbrugerbetaling i sygehusvæsenet. Sandheden er, at retten til gratis sygehusbehandling er hellig og urørlig set fra regeringens synspunkt. Fakta er også, at amterne både kan og skal opretholde samme aktivitetsniveau i 1988 som i 1987. Intet tyder på, at det ikke lader sig gøre; tværtimod regnes der med et stærkt fald i ventelisterne.